

Christer Gunnarsson

F. 1944

Verksamhetsperiod på Ringhals: 1977-2009

Intervjuad:

”Erfarenheterna från mina olika befattningar har övergripande varit mycket stimulerande och utvecklande. Det har varit så bra så att jag under alla mina 32.5 år i Ringhals aldrig sökt ett jobb utanför Ringhals”

Christer Gunnarsson föddes i Borås sommaren 1944. Han växte upp med sina föräldrar och sin 4 år yngre syster i ett harmoniskt hem, men blev som 18-åring moderslös och som 22-åring även faderslös. Christer och systemen fick därefter klara sig på egen hand, men med gott stöd av närmaste släkt.

Efter studier i realskola och sedan maskinlinje på tekniskt gymnasium i Borås med examen 1964 följde militärtjänst och en termin som lärare på teknisk skola. Arbetsmöjligheterna i Borås var inte särskilt gynnsamma för ingenjörer så därför blev det nödvändigt att söka jobb utanför hemtrakterna

– 1966 började jag på Flygmotor i Trollhättan som kontrollingenjör. Jag fick arbeta med kontrollmetoder som tillämpades vid tillverkning av flygmotorer till i huvudsak svenska flygvapnets plan som Draken och Viggen.

Civilingenjörer hade roligare

– Men efter några år så märkte jag att alla de trevligaste och mest intressanta arbetsuppgifterna fick utföras av civilingenjörer, så jag tog ett beslut: Får jag inte minst 300 kr i löneförhöjning så skall jag börja på Chalmers. Som tur var fick jag bara 180 kr och därför sa jag upp mig och sökte in på Chalmers, motiverad att studera vidare. Där gick jag maskin med senare inriktning mot hållfasthet, ångteknik och reaktorteknologi, berättar Christer som tog examen -72

Första jobbet som nyexaminerad civilingenjör blev på Scania i Södertälje där Christer jobbade med dieselmotorkonstruktion

– Företaget var jättefint men efter 3 år tyckte jag dagarna var sega och jag satt mest vid mitt skrivbord och ritplanka, kostar han.

Christer sökte därför ett jobb på NOHAB i Trollhättan med

anläggningar som skulle installeras på fartyg eller som elproduktionsanläggningar.

– När jag började där 1975 var det bra fart på varvsmarknaden och anläggningar för elproduktion. Vi jobbade mycket med en jätteorder för stationär elproduktion i Förenade Arabemiraten. Men sedan såg Christer en tydlig nedgång i marknaden och sökte därför jobb på Ringhals.

– När jag sa upp mig framförde jag mina farhågor om den avtagande marknaden men min chef hävdade bestämt ”det skall du inte vara rädd för Christer, det har vi haft tidigare och det brukar alltid lösa sig”. Men jag stod på mig och i efterhand kunde jag konstatera att de började permitteringar efter ett halvår, så det tråkiga undvek jag.

Svarade på annons

– Jag sökte i november 1976 på en annons där man skulle arbeta med systemförbättringar och kompletteringar på ett kärnkraftverk. Var på intervju och det visade sig att jag skulle arbeta med R2

När familjen skulle välja ny bostadsort var man lite tveksamma till om kärnkraften skulle vara något på sikt så det blev Kungälv. Tanken var att om kärnkraften inte skulle få en fortsättning skulle de inte behöva flytta igen, utan kunna utnyttja närheten till Göteborg och dess arbetsmarknad.

Det blev dock inget problem. Christer började på Ringhals 1 april 1977 och slutade i september 2009, dvs efter 32,5 år.

– Den första dagen på Ringhals innebar presentation på arbetsplatsen och alla de funktioner som då satt i 1P. En sekreterare anvisade mig ett kontor med nödvändiga hjälpmedel. Mina första arbetsuppgifter var nedplittade på ett handskrivet A4. Det var fyra projektförslag skrivna med en handstil som jag fick hjälp med att tyda av sekreteraren, chefen var inte på plats under flera dagar så honom kunde jag inte fråga, minns Christer

Det första jobbet bestod i början mest av att samordna ändringsarbeten, senare blev Christer sammanhållande för alla ändringsjobb som skulle utföras på revisionerna på Ringhals 2.

Karriären på Ringhals tar fart

1983 blev han ansvarig för ett litet projektkontor med 5-6 anställda plus en mängd konsulter som var projektledare för ändringsarbeten på R2. Efter omorganisation 1988 blev jag ansvarig för ett mekateknikkontor RSD med ansvar för mekonstruktion och mekspecialister. Åren gick och 1990 blev Christer headhuntad till teknikkontoret för R1 och R2.

– Där hade jag ansvar för den personal som värderade och beställde nya projekt och underhåll och hård fysikfunktion. Allt i den nya världen med ”köpa/sälj”.

Efter mindre än 2 år blev Christer ånyo tillfrågad om han inte skulle bli ny driftchef på Ringhals 1. Trots att han inte jobbat speciellt mycket med R1 övertygades han och blev därmed ny driftchef på R1 1992.

– Efter nästa stora omorganisation 1996 där de flesta cheferna bytte verksamhet blev jag ansvarig för en enhet med enbart specialister och forskning och utveckling FOU på RTU.

– Vi gjorde under denna tid en sammanställning av möjliga teknikutvecklingsprojekt, helt baserade på den samlade spetskompetens som vi hade. Projektförslagen låg utanför Ringhals verksamhetsområde men helt inom Vattenfalls intresseområde. Vi gjorde en presentation för ansvariga i Räcksta som var väldigt uppskattad.

Christer tid som chef för RST var väldigt stimulerande med mycket varierande uppgifter. Arbetet krävde stor servicekänsla och tillgång till djup kompetens. Det hade teamet och han tror att personalen trivdes och utvecklades av detta på ett fint sätt.

Skapade program för specialister

– När vi utarbetade den gemensamma organisationen för Ringhals och Barsebäck bildade vi ju funktionen för specialister och FOU. Programmet skulle aktivt bidra till både utveckling av den speciella teknikkompetensen inriktad mot Ringhals specifika behov, samtidigt som det skulle utveckla specialistens förmågor.

Behovet av för verksamheten viktiga nya specialistområden togs fram med specifika krav och värderingar. Detta fick en god förankring brett i organisationen. De nya specialisterna fick därför ett väl specificerat utvecklingsprogram, som också innehöll också en strukturerad plan för ersättningsplanering för specialister som avgår med pension.

Ringhals som arbetsgivare

– Min uppfattning av Ringhals som arbetsgivare har varit mycket positiv. Under vissa tider har vi utifrån tvingats till förändringar och krav som vi lojalt ställt upp på. Jag tänker då på angrepp från myndigheter och media och en del nya krav från huvudkontoret, men vi har bitit ihop och lojalt följt dessa krav.

Christer säger att ha känner att han under sin tid på Ringhals utvecklats väldigt mycket både tekniskt och som människa. Att man blir starkt blivit formad av arbetsuppgifter, samarbete med helt olika typer av människor och den gedigna satsningen på personlighetsutveckling i olika former av program med stöd av till största delen mycket proffsiga konsulter.

– Erfarenheterna från mina olika befattningar på Ringhals kännetecknas övergripande som mycket stimulerande och utvecklande. Det har varit så bra så att jag under alla mina 32.5 år i Ringhals aldrig sökt ett jobb utanför Ringhals. Det har alltid varit lätt att få hjälp med den kompetens och resurs som behövs för att utföra de uppdrag man ställts inför. Ambitionerna för att göra Ringhals till en bra arbetsplats som är säker och har god ekonomi, har jag känt som väldigt väl förankrad, säger Christer.

Christer - idag en nöjd pensionär

– Utvecklingen har ju medfört succesivt ökande krav, ofta med mycket diskussioner som följt. Minns när vi fick en av de första föreskrifterna från SKI i början av 80-talet. En ofta uttalad åsikt var då ”ska vi jobba efter detta kan vi inte göra många jobb”. Men vi löste detta utan större problem.

– Under 1980 och 1990-talet hade vi ett väldigt fint samverkan med myndigheterna. Enligt föreskriften skulle för klass 1 & 2 myndigheten utfärda särskilda krav, därför föreslog vi ofta myndigheten att vi gör de här konstruktionerna, analyserna och kontrollerna. Nästan alltid fick vi godkännande för vårt förslag. Ett väldigt stimulerande sätt att arbeta i samråd.

– Min tid som chef för RST var väldigt stimulerande med mycket varierande uppgifter. Arbetet krävde stor servicekänsla och tillgång till djup kompetens. Det hade vi och jag tror att personalen trivdes och utvecklades av detta på ett fint sätt. När vi utarbetade den gemensamma organisationen för Ringhals och Barsebäck bildade vi ju funktionen för specialister och FOU. Jag var med och tog fram ett program för utveckling av våra nuvarande och nya specialister. Pro-

gramet skulle aktivt bidra till både utveckling av den speciella teknikkompetensen, inriktad mot Ringhals specifika behov. Det skulle samtidigt utveckla specialistens förmåga till att kunna kommunisera sitt budskap med syfte på presentation, förtroende, lyhördhet och värdering av vad som är bäst för Ringhals. Kommunikationen innefattade både skriftlig och muntlig kommunikation.

Förtroende för verksamheten

Christer säger sig inte varit speciellt orolig för sig själv eller sin familj för vad som skulle kunna hända till följd av kärnkraftomröstningen 1980. Han resonerade att om det blev en nedläggning skulle behovet av folk för alternativen bli ännu större, d.v.s. stora möjligheter till andra jobb.

”Diskussioner med vänner och bekanta slutade oftast med ett ökat förtroende för verksamheten när de fick höra hur vi jobbar och hur vi skyddar tredje man”

– Diskussioner med vänner och bekanta slutade oftast med ett ökat förtroende för verksamheten när de fick höra hur vi jobbar och hur vi skyddar tredje man.

Kolkraftverk skulle ersätta Ringhals

- Som parantes kan nämnas att jag arbetade i ett projekt för ökad satsning på fossilkraftanläggningarna inom Vattenfall i slutet på 80-talet. Till och med för att ersätta hela Ringhals med 4 stora kolkraftverk precis utanför nuvarande site. Vi presenterade detta på ett kommunmöte med dessa enorma anläggningar och jättebehov av både båt- och lastbilstransporter. Jag tror att kommunledningen fick sig en tankeställare vid detta tillfälle.

– Jag tror att framtiden är ljus för Ringhals även om det finns många som vill ifrågasätta kärnkraften. Verksamheten är ju trots allt mycket lönsam för både Vattenfall och staten. Även om många invaggas i tron att vi kan ersätta kärnkraft med vindkraft så kommer man ju till slut fram till att det går inte att nationalekonomiskt enbart förlita sig på vindkraft, som ju är starkt subventionerad av både vattenkraft och kärnkraft.

- En ny PWR- anläggning i Ringhals är ju väldigt förnuftigt så som jag ser det med åtföljande effekter på mer samlad PWR-kompetens i Ringhals förutsatt att R1 läggs ner efter väl förrättat verv. R1 är trots allt mer resurskrävande än PWR-anläggningarna